

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΑΤΡΩΝ

Τμήμα
Χημικών
Μηχανικών

@ChemEngUP

Τα Νέα του Τμήματος Χημικών Μηχανικών του Πανεπιστημίου Πατρών

2^η περίοδος – Τεύχος 4

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2019

Η Πολυτεχνική Σχολή και το Τμήμα Χημικών Μηχανικών στο κρίσιμο σταυροδρόμι της σχεδιαζόμενης συγχώνευσης με ... ΤΕΙ

• Δημήτρης Ματαράς

(Καθηγητής, Τμήμα Χημικών Μηχανικών, Κοσμήτορας Πολυτεχνικής Σχολής)

Τελειωμένη Υπόθεση;

Παρακολουθώντας τον εντυπωσιακό απολογισμό της δραστηριότητας του Τμήματος Χημικών Μηχανικών για το 2018, αναπόφευκτα ήρθαν στο μυαλό μου αισιόδοξες αλλά και απαισιόδοξες σκέψεις. Αν και οι συνθήκες, οικονομικές και θεσμικές, δεν είναι καθόλου καλές και υπάρχουν πολλά πράγματα ακόμα που θέλουμε και πρέπει να βελτιώσουμε, το Τμήμα βρίσκεται αδιαμφισβήτητα στο σωστό δρόμο. Είναι ο δρόμος της αριστείας, ο δρόμος που ακολουθούν τα καλύτερα τμήματα χημικών μηχανικών στην Ευρώπη και τον κόσμο, ένας δρόμος στον οποίο βαδίζουμε μαζί με τους φοιτητές μας. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το Τμήμα πρωτοπορεί στον Ελληνικό χώρο και ο δρόμος μας είναι ένας δρόμος μοναχικός και με μεγάλες δυσκολίες. Έχουμε ωστόσο φροντίσει να οπλιστούμε με εργαλεία, όπως για παράδειγμα τη διεθνή πιστοποίηση του προγράμματος σπουδών μας από το IChemE, τα οποία μας βοηθούν να εξετάζουμε κριτικά κάθε πλευρά της δραστηριότητάς μας και να προχωρούμε μπροστά.

Στα δικά μου μάτια ιδιαίτερα, αυτή η εικόνα οξύνεται από το γεγονός ότι έρχομαι πλέον ως κοσμήτορας σε καθημερινή επαφή με όλα τα τμήματα της Πολυτεχνικής.

Συνέχεια στη σελ. 2 →

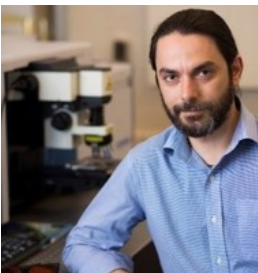
Απόφοιτοι του Τμήματος Χημικών Μηχανικών θυμούνται, αναπολούν και διηγούνται στο @ChemEngUP ...

• Όλγα Βύζικα

(σελ.6, 7)

«..βρέθηκα στην Πάτρα κατά τύχη, αλλά έμεινα από πεποίθηση...»

• Γιώργος Τσιλομελέκης

(σελ. 8, 9)

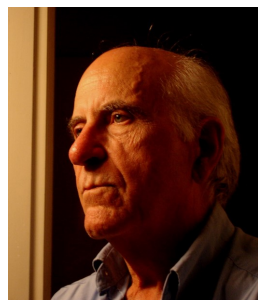
«..Το εργαστήριο του τρίτου ορόφου είχε γίνει σπίτι, και λέω σπίτι γιατί εκεί περνάς όμορφα, πάντα το λησμονείς και πάντα γυρνάς να δεις πώς είναι ..»

Αφιέρωμα

• Αναστάσιος Ντόντος (1934-2012)

(σελ. 4,5)

Ο Γεώργιος Στάικος, ο Κωνσταντίνος Τσιτσιλιάνης και το @ChemEngUP θυμούνται και θυμίζουν

Νεοεκλεγέντα μέλη ΔΕΠ

Γεώργιος Πασπαράκης

(σελ.5)

Γεώργιος Καρανικολός

(σελ.9)

Η Πολυτεχνική Σχολή σε σταυροδρόμι....

(από τον Δημήτρη Ματαρά)

—>Συνέχεια από τη σελ. 1

Τα προβλήματα είναι σε πολύ μεγάλο βαθμό κοινά και όλα ανεξαιρέτως τα τμήματα της Σχολής διακρίνονται, όχι μόνο σε ολόκληρο το Πανεπιστήμιο και τη χώρα αλλά σε ορισμένους τομείς και διεθνώς. Έχουμε να κερδίσουμε πάρα πολλά όλοι αν καταφέρουμε να διαδώσουμε τις καλές πρακτικές μεταξύ των τμημάτων μας και αυτό είναι ένα στοίχημα για το μέλλον.

Ο Δημήτρης Ματαράς

Από την άλλη μεριά, όποιος παρακολούθησε τον απολογισμό δεν μπορεί να μην σκέφτηκε τί σχέση έχουν όλα αυτά με τα ΤΕΙ. Δεν υποτιμώ καθόλου το έργο που έχει γίνει εκεί αλλά πρόκειται για ένα διαφορετικό έργο, με εντελώς διαφορετική στόχευση. Ένα έργο εξίσου, αν όχι και περισσότερο, αναγκαίο για την οικονομία της χώρας που δεν έχει όμως σχέση με αυτό που κάνουμε εμείς. Και αυτό ισχύει όχι μόνο για τα προγράμματα σπουδών ή τα προσόντα των καθηγητών αλλά και για το είδος και το βαθμό ωριμότητας της έρευνας με την οποία ασχολούμαστε. Εκεί που τελειώνει η έρευνα στο Πανεπιστήμιο οφείλει να ξεκινά η επίδειξη εφαρμογής σε καθημερινά προβλήματα και ανάγκες της παραγωγής από τα ΤΕΙ.

Και το ερώτημα που τίθεται είναι: 'δεν τα ξέρουν όλα αυτά οι ιδύνοντες;'. Αφήνω στον αναγνώστη να αποφασίσει την εκδοχή που θεωρεί προτιμότερη: πρόκειται για άγνοια ή για εξυπηρέτηση κάθε είδους συμφερόντων. Δυστυχώς πολλές φορές είναι και τα δύο! Σε κάθε περίπτωση όλα τούτα δεν είναι προς το συμφέρον της Πολυτεχνικής και του Πανεπιστημίου και εν τέλει του μέλλοντος της χώρας και των παιδιών μας.

Το περίεργο είναι ότι με τα ίδια επιχειρήματα που χρησιμοποιούνται σήμερα για τη συγχώνευση των ΤΕΙ, στο πρόσφατο παρελθόν η πολιτεία μάς αγνόησε και ανωτατοποίησε τα ΤΕΙ και τώρα μας λέει, πάλι αγνοώντας τη γνώμη μας, ότι είναι άχρηστα και πρέπει να καταργηθούν!

«Τελειωμένη υπόθεση». Τότε χωρίς κανένα σχέδιο ενώ τώρα εφαρμόζουν το ίδιο σχέδιο, τουλάχιστον συνεπείς στην ασυνέπειά τους, προσβάλλοντας και παραβιάζοντας με κάθε τρόπο τις ακαδημαϊκές διαδικασίες και τη νοημοσύνη μας.

Σχόλιο του @ChemEngUP :

(Σ.Μ.)

Ο Δημήτρης Ματαράς, δεν βρέθηκε τυχαία στη θέση του Κοσμήτορα της Πολυτεχνικής Σχολής, αλλά διεκδίκησε τη συγκεκριμένη θέση τον περασμένο Ιούνιο θέτοντας σαν προσωπικό του στοίχημα την αποτροπή της σχεδιαζόμενης από την πολιτεία υποβάθμισης της Πολυτεχνικής Σχολής, η οποία θα γίνει πραγματικότητα εάν γίνει η συγχώνευσή της με ΤΕΙ. Ένα εντελώς ανέξοδο οπισθοδρομικό μέτρο που απευθύνεται σε μεγάλη εκλογική πελατεία. Οι παρεμβάσεις του Δημήτρη Ματαρά στα θεσμικά όργανα, μακριά από την παρασκιά και το παρασκήνιο, τεκμηριωμένες, με λόγο ισχυρό και πέννα δυνατή έχουν αυτόν ακριβώς το στόχο: να αποτρέψουν τη συγχώνευση και να πετύχουν αυτό που στη χώρα μας είναι συχνά το πιο δύσκολο: να επικρατήσει η λογική και το αυτονόητο.

Ας κοιτάξουμε όμως τριγύρω μας! Ας θυμηθούμε! Η «ανάπτυξη» (με και χωρίς εισαγωγικά) του ελληνικού πανεπιστημίου μετά τη μεταπολίτευση ακολούθησε δυστυχώς το μοντέλο «ανάπτυξης» της μεταπολιτευτικής Δημοκρατίας. Έτσι, το ελληνικό πανεπιστήμιο δομήθηκε πάνω σε δύο πυλώνες, αυτόν του λαϊκισμού και εκείνον της παροχολογίας. Ακολουθώντας ουσιαστικά το «κάθε πόλη και στάδιο, κάθε χωριό και γυμναστήριο» η ψηφοθηρική αυτή πρακτική οδήγησε στην ίδρυση πανεπιστημιακών σχολών-εκτρωμάτων απανταχού μέσα στη χώρα, όπου χιλιάδες φοιτητές στεγάζουν τα μάτια ονειρά τους για κάποιο ισχυρό πτυχίο και καθηγητές-επισκέπτες αμαυρώνουν το κύρος και την αξιοπιστία των πανεπιστημιακών δασκάλων. Άποψή μας είναι να ενισχυθεί ο υπάρχων ερευνητικός και ακαδημαϊκός ιστός με υποδομές και προσωπικό και όχι η ίδρυση Τμήματος Φυσικής σε κάποιο σημείο της Στερεάς Ελλάδας ή η ίδρυση Σχολής Διαστημικής Τεχνολογίας στα ...Ψαχνά Ευβοίας (!) , η οποία θα υπάγεται στο ΕΚΠΑ!

EDITORIAL

@ChemEngUP

Ματιές... (Σ.Μ.)

Φθινόπωρο, κι ύστερα πάλι χειμώνας... Φως πλαϊνό, πολωμένο, που σε κάνει να θέλεις να απλώσεις το χέρι και να πιάσεις το βουνό, απέναντι, στο Αντίρριο.. Αυγές, άλλοτε σκοτεινές, κι άλλοτε φωτεινές με σκιές και γωνίες, γεωμετρία σιωπηλή... Κι ερέβη ...

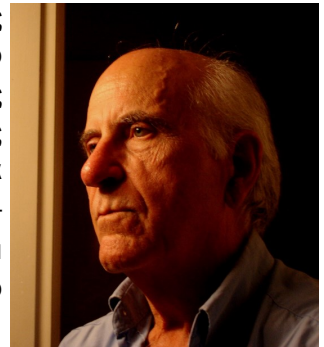

Αριστερά: Φως πλαϊνό στη θάλασσα και την ακτή που θυμάσαι. Δεξιά: «Από το παράθυρό σου έρχεται η εικόνα του χειμώνα...»

«**Η** έκθεση του ΟΟΣΑ είπε –λέει- να συγχωνευθούν τα Πανεπιστήμια της χώρας με τα ΤΕΙ...!!! Κι αφού –λέει- υπάρχει χώρος για ιδιωτικά πανεπιστήμια(!), γιατί να μην υπάρξει...χώρος(!) και για μια ..Νομική στην Πάτρα;». Εδώ, βρέθηκε «χώρος» για «Σχολή Διαστημικής Τεχνολογίας» στα Ψαχνά Ευβοίας που θα υπάγεται – λέει- στο ΕΚΠΑ! Όχι, δεν έρχονται από Κασσάνδρες ή από χρησμούς κάποιου μέντιουμ που χρησιμοποιεί ισχυρά παραισθησιογόνα! Συμβαίνουν και ακούγονται γύρω μας από χείλη θεσμικά, «διαρρέουν» έντεχνα από πηγές «ανώτατες», τα επεξεργάζονται επιτροπές.. σοφών! Ο καθηγητής του Τμήματος, Δημήτρης Ματαράς, με την ιδιότητα και το κύρος του Κοσμήτορα της Πολυτεχνικής Σχολής δίνει τη δική του ηχηρή απάντηση στο κύριο θέμα του @ChemEngUP (σελ. 1, 2) στη διαφανόμενη και απευκταία συγχώνευση της Πολυτεχνικής Σχολής με τα... ΤΕΙ.

Ο Αναστάσιος Ντόντος διετέλεσε καθηγητής του Τμήματος από το 1978 έως το 2001, ενώ μετά την αποπληρέτησή του συνέχισε το επιστημονικό του έργο ως www.chemeng.upatras.gr

ομότιμος καθηγητής έως και το θάνατό του, το 2012. Ο Γιώργος Στάικος και ο Κώστας Τσιτσιλιάνης μάς θυμίζουν τη βιογραφία του.. Το @ChemEngUP θυμάται τον Τάσο Ντόντο και συμπληρώνει το σχετικό αφιέρωμα (σελ. 4,5).

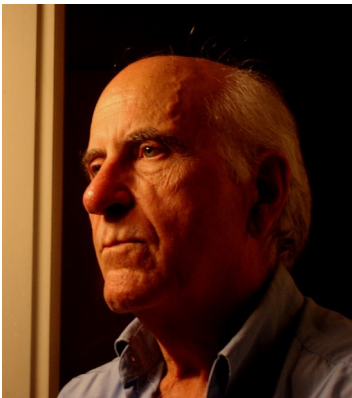
Η Όλγα Βύζικα και ο Γιώργος Τσιλομελέκης αναπολούν, θυμούνται και θυμίζουν... Εποχές, πρόσωπα, γεγονότα που σημάδεψαν το πέρασμά τους από το Τμήμα μας και την ίδια τη ζωή τους. Απόφοιτοί μας σε δύο πολύ διαφορετικές δεκαετίες ('80s, '00s). Οι αφηγήσεις τους ανοίγουν φεγγίτες και αφήνουν φως και σε μνήμες δικές μας..., ξέρετε.. από κείνες που μένουν ζιπαρισμένες σε παλιά backups...

Δύο νέες προσθήκες στο ακαδημαϊκό δυναμικό του Τμήματος! Πρόκειται για τον Γιώργο Πασπαράκη (σήμερα Senior Excellence Fellow, University College London, School of Pharmacy) που εξελέγη Αναπληρωτής Καθηγητής στην επιστημονική περιοχή των Υλικών και για τον Γιώργο Καρανικολό (σήμερα Assistant Professor, Petroleum Institute, Khalifa University, Abu Dhabi, Emirates) που εξελέγη Επίκουρος Καθηγητής στην επιστημονική περιοχή των Χημικών Διεργασιών. Το Τμήμα και το @ChemEngUP (σελ. 5, 9) υποδέχονται ζεστά τους δύο Γιώργους! Στην εκλογή του Γιώργου Καρανικολού δεν έλειψαν –δυστυχώς– τα παιχνίδια κάποιων «φίλων» του Τμήματος εναντίον του υποψηφίου αλλά και εναντίον του ιδίου του Τμήματος. Τίποτα όμως δεν πάει χαμένο, όλα τα «μαθήματα» χρειάζονται.

Φεβρουάριος = εξεταστική. Οι φοιτητές μας, ένα μεγάλο μελισσολόδι μαζεύεται κάθε μέρα στην.. κυψέλη του Τμήματος για να μοχθήσει και να γράψει. Και ενώ η μεγάλη πλειοψηφία τους ασπάζεται το «τα αγαθά κόποις κτώνται», κάποιοι... μπερδεμένοι από την παραφθορά των greeklish ακολουθούν το νοθευμένο «τα αγαθά κορπς' κτώνται»...

Κι εγώ, ανταποκρίσεις θα σου γράφω...

Αφιέρωμα

• **Αναστάσιος
(Τάσος) Ντόντος
(1934 – 2012)**

**Ο 1^{ος} καθηγητής
του Τμήματος Χημικών
Μηχανικών**

Οι καθηγητές Γεώργιος Στάικος και Κωνσταντίνος Τσιτσιλιάνης θυμούνται και γράφουν:

Ο Καθηγητής Αναστάσιος Ντόντος γεννήθηκε στην Κυπαρισσία στις 29 Απριλίου του 1934. Τελείωσε το 1^ο Γυμνάσιο Αρρένων Αθηνών και τον Οκτώβριο του 1957 αποφοίτησε από το Τμήμα Χημείας της Φυσικομαθηματικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών. Πραγματοποίησε μεταπτυχιακές σπουδές στο Πανεπιστήμιο του Στρασβούργου, με υποτροφία της Γαλλικής Κυβέρνησης, στην επιστημονική περιοχή της Φυσικοχημείας των Μακρομορίων και έλαβε το Δίπλωμα των Ανωτέρων Σπουδών (Certificat des Hautes Etudes) το 1961 και αργότερα το 1964 το Doctorat d' Etat με την ανωτέρα διάκριση (Très Honorable). Το έτος 1966 ανακηρύχθηκε Υφηγητής του Τμήματος Χημείας του Πανεπιστημίου Αθηνών. Εργάστηκε ως Ερευνητής (Chargé de Recherches) στο Ινστιτούτο Sarles Sadron του Εθνικού Κέντρου Ερευνών της Γαλλίας (CNRS) στο Στρασβούργο από το 1962 έως το 1978. Σε αναγνώριση του ερευνητικού του έργου η Γαλλική Κυβέρνηση του απένειμε τον τίτλο του Ιππότη στην τάξη των Ακαδημαϊκών Βαθμών (Palme Académiques). Την περίοδο 1972-1974 υπηρέτησε ως επίκουρος Καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Το 1978 εξελέγη ως ο πρώτος Τακτικός Καθηγητής του Τμήματος Χημικών Μηχανικών, από την Πολυτεχνική Σχολή του Πανεπιστημίου Πατρών και συνέβαλε αποφασιστικά στη στελέχωση του Τμήματος μαζί με τον Γρηγόρη Μπότσαρη και τον Τάκη Παπαμαντέλο. Στη διάρκεια των 23 χρόνων της θητείας του στο Πανεπιστήμιο Πατρών προσέφερε σημαντικό διδακτικό και ερευνητικό έργο. Δίδαξε το μάθημα των Πολυμερών στο Τμήμα Χημικών Μηχανικών και οργάνωσε τις σχετικές εργαστηριακές ασκήσεις. Επέβλεψε τριάντα (30) διπλωματικές εργασίες και πέντε (5) διδακτορικές διατριβές σε διαφορετικά πεδία της επιστήμης των πολυμερών. Εκ των διδασκόντων οι δύο κατέλαβαν ακαδημαϊκές θέσεις στο Πανεπιστήμιο Πατρών και οι άλλοι θέσεις στον δημόσιο και ιδιωτικό τομέα.

Είναι συγγραφέας 125 πρωτότυπων επιστημονικών εργασιών δημοσιευμένων σε υψηλού κύρους διεθνή επιστημονικά περιοδικά. Μάλιστα σε μία εξ αυτών συν-συγγραφέας είναι ο κάτοχος του Nobel φυσικής P. G. des Gennes. Οι 2.400 αναφορές που έχουν γίνει στις εργασίες αυτές δείχνουν τη διεθνή αναγνώριση του ερευνητικού του έργου.

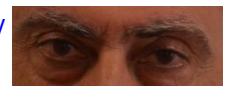
Ευγενής, σεβαστικός και αγαπητός από όλους, ο Τάσος Ντόντος δίδαξε με το προσωπικό του παράδειγμα την προσήλωση στην ηθική

Το ενδιαφέρον του για την εκπαίδευση των φοιτητών μας τονίζεται ιδιαίτερα με την έκδοση του βιβλίου του "Συνθετικά Μακρομόρια-Βασική Θεώρηση" που αποτέλεσε για πολλά χρόνια μοναδικό εγχειρίδιο της Ελληνικής βιβλιογραφίας στον τομέα της επιστήμης των πολυμερών.

Ο Αναστάσιος Ντόντος υπήρξε ένας από τους πρωτοπόρους στην ανάπτυξη της Επιστήμης των Πολυμερών στην Ελλάδα. Η παρουσία του συνέβαλε ιδιαίτερα στη διεθνή αναγνώριση του Τμήματος Χημικών Μηχανικών αλλά και του Πανεπιστημίου Πατρών.

Το 2001 ανακηρύχθηκε ομότιμος καθηγητής από το Πανεπιστήμιο Πατρών. Το 2012 απεβίωσε στην Αθήνα.

το @ChemEngUP θυμάται για τον Αναστάσιο Ντόντο:

Ένα απόγευμα (άνοιξη θα ήταν του 1980, αν θυμάμαι καλά...) στο χωμάτινο τότε στίβο του σταδίου του Πανεπιστημιακού Γυμναστηρίου, 19χρονος και βιαστικός, προσπέρασα πάνω στη στροφή που έχει μέτωπο προς τη Δύση τον καθηγητή Αναστάσιο Ντόντο που έκανε ελαφρύ τροχάδην φορώντας την κόκκινη φόρμα του. –«Εσύ, είσαι φοιτητής μας», μου φώναξε... και σταμάτησα με ένα μίγμα ντροπής και υπερηφάνειας, για να μιλήσω με τον καθηγητή.., τον έναν από τους δύο καθηγητές που είχαμε τότε... Έτσι γνωρίστηκα με τον Αναστάσιο Ντόντο...

Συνέχεια στη σελ. 5 →

Αφιέρωμα

—>Συνέχεια από τη σελ. 4

• Αναστάσιος Ντόντος

Προσηνής, ευγενικός... (ευγενής, για την ακρίβεια – ποιότητα π ο λ ύ σπάνια) , ο Αναστάσιος Ντόντος είχε ένα δικό του τρόπο να πλησιάζει τους ανθρώπους, ιδιαίτερα τους νέους Στην παραλία της κρύας θάλασσας του Ρίου, όπου έφτανα με το ποδήλατό μου έβλεπα το άσπρο Citroen GS (PE 2310) του αγαπητού καθηγητή, γνήσιου εκπροσώπου της γαλλικής κουλτούρας και ευγένειας, άτσαλα παρκαρισμένο και ήξερα ότι θα τον συναντήσω για μια περιεκτική συζήτηση, γεμάτη ευγένεια και σεβασμό.

Ο Αναστάσιος Ντόντος σε μια από τις τελευταίες φωτογραφίες του. Ο ψίθυρος της ανεντόπιστης παρουσίας του βρίσκεται στο Β όροφο του κεντρικού μας κτιρίου.

Η μεγαλύτερη κληρονομιά που άφησε ο Αναστάσιος Ντόντος ήταν ο σεβασμός στους θεσμούς, η προσήλωση στην ευγένεια και το ακαδημαϊκό ήθος (άγνωστες λέξεις για άλλους εκπροσώπους της γενιάς του στο Πανεπιστήμιο...). Ήταν αυτός που είχε φροντίσει μαζί με τον Γρηγόρη Μπότσαρη (+) και τον Τάκη Παπαμαντέλλο (+) να στελεχωθεί το Τμήμα μας με άξιους καθηγητές. Ο Αναστάσιος Ντόντος κράτησε μέχρι τέλους χαμηλά το προφίλ του, αφοσιωμένος στην επιστήμη του. Κράτησε τον εαυτό του ψηλά, μακριά από μικρότητες και δεν έβλαψε ποτέ κανέναν.

Ο Αναστάσιος Ντόντος αφυπηρέτησε το 2001, αλλά συνέχισε αδιάλειπτα μέχρι το 2012 να έρχεται στο Πανεπιστήμιο και το Τμήμα που ο ίδιος υπηρέτησε κι εκείνο τον τίμησε και να συνεχίζει τις μελέτες του και τους υπολογισμούς του. Είχε ένα ιδιαίτερο χάρισμα να ενθαρρύνει τους νεότερους και να τους προτρέπει να μένουν μακριά από μικρότητες και να απαντούν στις προκλήσεις των «μικρών» με σιωπή και δουλειά... Μιλούσε με αγάπη για τη γενέτειρά του, Κυπαρισσία, με θαυμασμό για τη μονάκριβη κόρη του, Λήδα...

Σε εποχές με διλήμματα και σκέψεις για αναχωρήσεις, ο Αναστάσιος Ντόντος ήταν η όαση που με συμβούλευε για ψυχραιμία, υπομονή και κουράγιο...

(Σ.Μ.)

(οι φωτογραφίες του αφιερώματος στον Αναστάσιο Ντόντο είναι από τα προσωπικά αρχεία των καθηγητών Γιώργου Στάικου και Κώστα Τσιτσιλιάνη)

Προσθήκες στο ακαδημαϊκό προσωπικό του Τμήματος

• Γεώργιος Πασπαράκης, Αναπληρωτής Καθηγητής

Το Νοέμβριο του 2018 το Τμήμα Χημικών Μηχανικών εξέλεξε τον Γεώργιο Πασπαράκη στη βαθμίδα του Αναπληρωτή Καθηγητή στο γνωστικό αντικείμενο της Επιστήμης των Υλικών.

Ο Γιώργος Πασπαράκης είναι απόφοιτος του Τμήματος Επιστήμης Υλικών

του Πανεπιστημίου μας (2005) και διδάκτορας Φαρμακευτικής από το University of Nottingham (2009). Στη διδακτορική του διατριβή μελέτησε «έξυπνα» γλυκοπολυμερή (glykopolymers) που μεσολαβούν σε αλληλεπιδράσεις κυττάρων με πολυμερή. Διετέλεσε επιστημονικός συνεργάτης στο Ινστιτούτο Ηλεκτρονικής Δομής και Laser του ΙΤΕ στην Κρήτη όπου πραγματοποίησε έρευνα σε φωτοθεραπείες με laser βασισμένες σε πολυλειτουργικά νανοσωματίδια.

Από το 2013 βρίσκεται στο School of Pharmacy, University College London (UCL) ως Excellence Fellow για πραγματοποίηση έρευνας σε βιοϊατρικές νανοτεχνολογίες. Τα τρέχοντα ερευνητικά του ενδιαφέροντα αφορούν την νανοϊατρική για θεραπεία του καρκίνου (Gold nanoparticles for cancer therapy and diagnosis), το σχεδιασμό «έξυπνων» υλικών για βιοϊατρικές εφαρμογές, συστήματα διοχέτευσης φαρμάκων (drug delivery), βιοϋλικά για αναγέννηση καρδιακών ιστών, καθώς και γενικότερα τη χημεία των πολυμερών με εφαρμογές σε φαρμακευτικές τεχνολογίες.

@ChemEngUP: Συντακτική επιτροπή:

Καλλιόπη Χελιδώνη (Β΄ έτος)

Γεωργία Βαγενά (Γ΄ έτος),

Δανάη-Μαρίνα Καραμπάτσου (Γ΄ έτος),

Δημήτρης Λαμπρόπουλος (Δ΄ έτος),

Ναταλία Πάστρα (Δ΄ έτος),

Μαρία Δημαρόγκωνα,

Σογομών Μπογοσιάν.

- **Όλγα Βύζικα**

(Director of Geosciences , IFP – Energies Nouvelles, Paris, France)

Βρέθηκα στην Πάτρα κατά τύχη... Είχα δηλώσει Χημικούς Μηχανικούς για την πρόκληση της επιτυχίας σε μια δύσκολη σχολή, στην *πιο δύσκολη*, αφού οι Χημικοί Μηχανικοί εκείνα τα χρόνια ήταν η σχολή με την υψηλότερη βάση από όλες τις σχολές θετικής κατεύθυνσης. Έμεινα στην Πάτρα από πεποίθηση, ενθουσιασμένη στην ιδέα της ελευθερίας και της δυνατότητας δημιουργίας σ' ένα χώρο ευέλικτο όπου τα πάντα έπρεπε να στηθούν και να δημιουργηθούν από το μηδέν. Και το μηδέν το γνωρίσαμε εμείς που φτάσαμε το 1979, δεύτερη χρονιά λειτουργίας της σχολής. Στη συνάντηση καλωσορίσματος στο αμφιθέατρο του Β κτιρίου, οι νεόφερτοι φοιτητές όλων των τμημάτων της Πολυτεχνικής ανακάλυπταν το μελλοντικό πρόγραμμα σπουδών τους, τις επιλογές, τις ευκαιρίες επαγγελματικής αποκατάστασης. Όλοι εκτός από τους νεόφερτους Χημικούς Μηχανικούς, αφού για εμάς ένα μεγάλο ερωτηματικό καταλάμβανε τη θέση των προγραμμάτων σπουδών των άλλων τμημάτων.

Τα δυο πρώτα χρόνια παρακολουθούσαμε μαθήματα σε άλλα τμήματα. Χημεία - Οργανική, Ανόργανη και Εργαστήρια – στο Τμήμα Χημείας, Φυσική, Μαθηματικά και Μηχανική με τους άλλους Μηχανικούς. Δεν καταλαβαίναμε πολύ καλά τι θα πει Χημικός Μηχανικός, ο μόνος Χημικός Μηχανικός που συναντήσαμε στο πρώτο έτος μάς έδωσε τον εξής ορισμό: «ο χημικός μηχανικός μιλάει για χημεία παρουσία μηχανικών, για μηχανική παρουσία χημικών και για πολιτική παρουσία και των δύο». Αυτός ο ορισμός που λέει περισσότερο τι

δεν είναι ο χημικός μηχανικός παρά το τι είναι, μας άφησε σκεπτικούς. Χρειάστηκε να περιμένουμε δυο χρόνια, την άφιξη των καθηγητών Κ. Βαγενά, Α. Παγιατάκη και Γ. Παπαθεοδώρου, για να αισθανθούμε ότι υπάρχει Τμήμα Χημικών Μηχανικών και να αρχίσουμε να βλέπουμε προοπτικές. Οι καθηγητές αυτοί θεμελίωσαν το Τμήμα, κέντρισαν την περιέργειά μας, τροφοδότησαν την αυτοπεποίθησή και τη φιλοδοξία μας, μας βοήθησαν να επικεντρώσουμε τις προσπάθειές μας για να προετοιμάσουμε το μέλλον μας.

Θυμάμαι με νοσταλγία τα μαθήματα Χημικών Διεργασιών του χαρισματικού καθηγητή Κώστα Βαγενά, που μας συμφιλώσε με τη θερμοδυναμική και ξύπνησε μέσα μας τη διάθεση να στραφούμε προς την έρευνα..., τα μαθήματα Ρευστομηχανικής του αείμνηστου Αλκιβιάδη Παγιατάκη, Πέμπτη 8.00 - 11.00, όταν έξω ο ουρανός έκανε τα δικά του πειράματα σε ροή ρευστών και μέσα στην αίθουσα έβρεχε... εξισώσεις. Ο καθηγητής Παγιατάκης κάλυψε κατά ένα μεγάλο μέρος τα κενά που είχαμε στα Μαθηματικά. Ήταν αυστηρός μαζί μας. Μας έμαθε ότι όλα έχουν ένα (ενεργειακό) κόστος, μάθημα επιστήμης και ζωής συγχρόνως. Μας υπενθύμιζε το καθήκον μας απέναντι στην κοινωνία και στους γονείς μας και την υποχρέωσή μας να είμαστε άριστοι. Έτσι μάθαμε να είμαστε απαιτητικοί, με τον εαυτό μας και τους άλλους, ποτέ ικανοποιημένοι με τη μέτρια ποιότητα, μάθαμε να αναζητούμε την αριστεία.

Παραδέχομαι ότι η τύχη έπαιξε σημαντικό ρόλο στη ζωή μου και υπήρξα τυχερή. Ως γυναίκα, είχα την τύχη να γεννηθώ στη σωστή πλευρά αυτού του κόσμου. Στην πλευρά εκείνη όπου οι γυναίκες είναι αυτοδύναμες, ανεξάρτητες, έχουν δικαιώματα, ευκαιρίες, ευθύνες. Έπειτα, είχα την τύχη να δω το φως σε μια ευρωπαϊκή χώρα στη μεγάλη στιγμή της ενοποίησης, των μεγάλων ευρωπαϊκών προγραμμάτων, των ανταλλαγών στην έρευνα και στον ακαδημαϊκό χώρο. Ως άτομο είχα τη μεγάλη τύχη να συναντήσω αυτούς τους 'δασκάλους' που με ενέπνευσαν και με βοήθησαν να κάνω σωστές επιλογές. Φυσικά το να είσαι τυχερός δεν σημαίνει ότι όλα είναι εύκολα. Αλλά μου αρέσουν οι προκλήσεις. Μια από αυτές ήταν να κάνω διδακτορικό με τον Αλκιβιάδη Παγιατάκη. Το ίδιο αυστηρός και απαιτητικός με τους μεταπτυχιακούς όσο και με τους προπτυχιακούς μαθητές του, ο Παγιατάκης μας δίδαξε να αναζητούμε αυτό που κρύβεται πίσω από τη μεγάλη εικόνα, να καταλαβαίνουμε το φυσικό νόημα των εξισώσεων, να διερευνούμε όλες τις κλίμακες στα πορώδη μέσα, να παρατηρούμε και να περιγράφουμε τους στοιχειώδεις μηχανισμούς στην μικροκλίμακα και στη συνέχεια να επιστρέψουμε στη μεγάλη κλίμακα για τη μέτρηση και τον υπολογισμό μέσων ιδιοτήτων. Του άρεσε να μας επαναλαμβάνει ότι αυτό που κάναμε ήταν δύσκολο εξ ορισμού, αφού.. «αν ήταν εύκολο, άλλοι θα το είχαν κάνει πριν από μας».

Συνέχεια στη σελ. 7 →

Ιούλιος 1984. Τελετή ορκωμοσίας/αποφοίτησης. Πρώτος δεξιά, ο Κωνσταντίνος Βαγενάς, ομότιμος καθηγητής και ακαδημαϊκός.

—>Συνέχεια από τη σελ. 6

• Όλγα Βύζικα

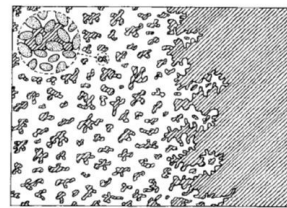

Με τον Αλκιβιάδη Παγιατάκη σε κάποιο Gordon Conference το 1996.

Στη διδακτορική μου εργασία, με τίτλο «Αμιγής μικροεκτόπιση δύο υγρών σε πορώδη μέσα», εργάστηκα στη διερεύνηση του ρόλου των τριχοειδών και ιξωδών δυνάμεων στον υπολειμματικό κορεσμό του πετρελαίου σε συνθήκες διφασικής ροής. Μελέτησα τους μηχανισμούς εκτόπισης σε διαφανή μικρομοντέλα (τα διαβόητα... γυαλάκια) και ανέπτυξα έναν προσομοιωτή δικτύου πόρων για την εισπίεση ρευστών σε πορώδη μέσα σε διάφορους τριχοειδείς αριθμούς και λόγους ιξωδών. Φυσικά, τα πορώδη μέσα, πειραματικά και αριθμητικά, ήταν εξιδανικευμένες αναπαραστάσεις των πραγματικών συστημάτων, και τα αποτελέσματά μου είχαν μάλλον ποιοτική αξία. Τριάντα χρόνια αργότερα, με πιο ρεαλιστικές συνθήκες, διαπιστώνω ότι η πλήρης λύση του προβλήματος σε όλη την πολυπλοκότητά του ακόμα μας διαφεύγει. Μπορεί να φαίνεται απογοητευτικό, αλλά η καλή άποψη είναι ότι πρέπει να συνεχίσουμε να ανανεώνουμε και να βελτιώνουμε τις προσεγγίσεις μας, ότι η πραγματικότητα είναι γεμάτη εκπλήξεις, και ότι η ανθρώπινη αναλυτική σκέψη και η σύνθεση δεν έχουν ακόμη αντικατασταθεί από έναν υπολογιστή.

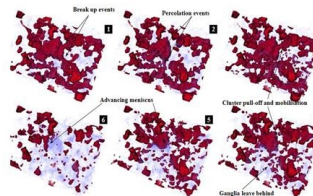
Μετά το διδακτορικό οι καθηγητές μάς καθοδήγησαν στα πρώτα βήματα της πορείας μας. Πολλοί πήγαμε στο εξωτερικό για μεταδιδακτορικό, και έτσι βρέθηκα στις Ηνωμένες Πολιτείες, στο Princeton University στο πλαίσιο ενός προγράμματος της NASA, όπου εργάστηκα στην ηλεκτροϋδροδυναμική υγρών διηλεκτρικών. Θα μπορούσα να μείνω στις ΗΠΑ, αλλά η γοητεία της Ευρώπης και των πορωδών μέσων με καλούσαν πίσω. Δέχτηκα με χαρά τη θέση ερευνητή που μου πρότεινε το Γαλλικό Ινστιτούτο Πετρελαίου (IFP), ερευνητικός φορέας αναφοράς στους υδρογονάνθρακες και τους

κινητήρες, που επέκτεινε πιο πρόσφατα τη δραστηριότητά του στις εναλλακτικές μορφές ενέργειας και την προστασία του περιβάλλοντος (IFP Energies nouvelles). Στα διάφορα στάδια της καριέρας μου, υπεύθυνη μελετών μεθόδων δευτερογενούς και τριτογενούς εξόρυξης πετρελαίου και αργότερα υπόγειας αποθήκευσης του CO₂, υπεύθυνη του Τμήματος Πετροφυσικής και μετέπειτα Διευθυντής Ερευνών Γεωεπιστημών είχα την ευκαιρία να διαπιστώσω δυο πράγματα : (Α) ότι οι σπουδές χημικής μηχανικής, συνδυάζοντας ένα στερεό και ευρύ επιστημονικό υπόβαθρο και τη γνώση των δυνατών εφαρμογών, ανοίγουν τεράστιους ορίζοντες και σου επιτρέπουν να χαράξεις την επαγγελματική σου πορεία όπως το επιθυμείς. (Β) ότι η φήμη των θεμελιωτών του Τμήματος Χημικών Μηχανικών μάς ακολουθούσε παντού και ήταν εχέγγυο επιτυχίας (και συγχρόνως βεβαίως ευθύνη και υποχρέωση απόδοσης).

From Pavalakes, Ann. Rev. Fluid Mech (1982)

Τα oil ganglia όπως τα φαντάστηκε ο Α. Παγιατάκης το 1982 και όπως τα είδαμε στο synchrotron τριάντα χρόνια αργότερα .

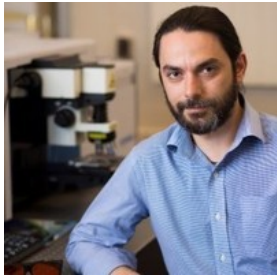

From Oughanem et al, Transport in Porous Media (2015)

Πριν από λίγο καιρό είχα την τιμή να συμμετέχω στην Επιτροπή Πιστοποίησης του Προγράμματος Σπουδών του Τμήματος μας. Διαπίστωσα από κοντά τη σημαντική εξέλιξή του σε όλους τους τομείς, την υψηλή ποιότητα, τη φιλοδοξία ενός Τμήματος ώριμου που ανέπτυξε σταθερά στηρίγματα και είναι στραμμένο με αισιοδοξία προς το μέλλον.

Η ευρεία κατάρτιση των χημικών μηχανικών τούς επιτρέπει να επικοινωνούν με μεγάλη ευκολία με όλους τους άλλους επιστημονικούς κλάδους, στοιχείο απαραίτητο για να αντιμετωπίσουμε με επιτυχία τις σύγχρονες και αλληλένδετες κοινωνικές, περιβαλλοντικές και οικονομικές προκλήσεις. Διασφαλίζοντας υψηλή ποιότητα σπουδών και ενισχύοντας αυτοπεποίθηση και δημιουργικότητα, το Τμήμα Χημικών Μηχανικών του Πανεπιστημίου Πατρών θα συνεχίσει να προσφέρει σημαντικούς παράγοντες σε εθνικό και διεθνές επίπεδο.

- Γιώργος Τσιλομελέκης

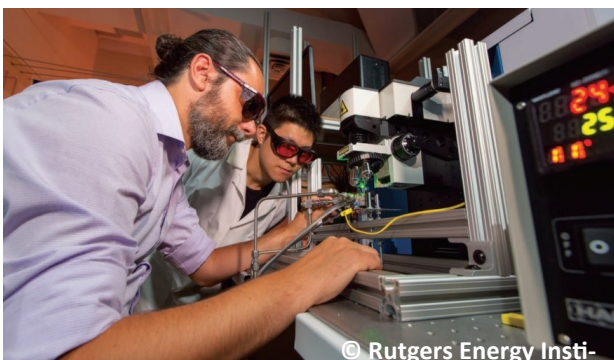
(Assistant Professor, Department of Chemical and Biochemical Engineering, Rutgers, The State University of New Jersey, USA)

Τα πρώτα βήματα της καριέρας μετά την αποφοίτηση και το διδακτορικό στην Πάτρα

Κοιτάζω το ημερολόγιο και συνειδητοποιώ ότι είναι 31 Ιανουαρίου, ημέρα όπου πριν 8 χρόνια ακριβώς παρουσίασα τη διδακτορική μου διατριβή στο Τμήμα Χημικών Μηχανικών. Ήταν η ημέρα όπου 10 αξέχαστα χρόνια μιας όμορφης πορείας στο Τμήμα Χημικής Μηχανικής της Πάτρας δημιουργούσαν τις κατάλληλες προϋποθέσεις για το επόμενο βήμα. Το Σεπτέμβριο του 2012, μετά από 9 μήνες θητείας στο στρατό, είχα την εξαιρετική τύχη να γίνω δεκτός για μεταδιδακτορική έρευνα στο Catalysis Center for Energy Innovation & Department of Chemical and Biomolecular Engineering, University of Delaware όπου συνεργάστηκα με τον καθηγητή Διονύσιο Βλάχο. Οι εμπειρίες σε ένα τέτοιο ερευνητικό περιβάλλον, οι παρουσιάσεις σε συνέδρια αλλά και οι εποικοδομητικές συζητήσεις με συναδέλφους με ώθησαν να κυνηγήσω το όνειρό μου. Στάθηκα πάλι τυχερός και το Σεπτέμβριο του 2015 ξεκίνησα ως Assistant Professor στο Department of Chemical and Biochemical Engineering του Rutgers, The State University of New Jersey .

Η τρέχουσα ερευνητική δραστηριότητα

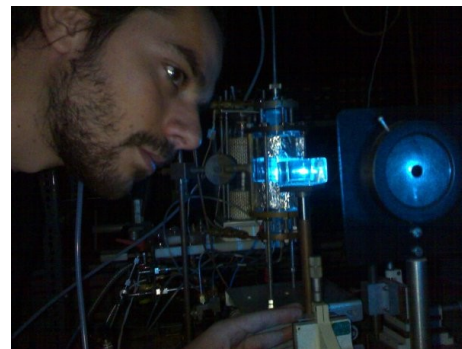
Ως επίκουρος καθηγητής πλέον, δραστηριοποιούμαι ερευνητικά κυρίως στο πεδίο της ετερογενούς κατάλυσης, καθώς επίσης και στον τομέα της σύνθεσης νέων υλικών. Στόχος της ερευνητικής μου ομάδας

Ο Γιώργος Τσιλομελέκης στο Εργαστήριό του, στο Rutgers.

είναι η κατανόηση, σε μοριακό επίπεδο, της δράσης καταλυτικών υλικών σε αντιδράσεις που σχετίζονται με την επεξεργασία βιομάζας ή φυσικού αερίου προς παραγωγή ανανεώσιμων χημικών ή/και καυσίμων. Σκοπός της έρευνας είναι να θέσει τα θεμέλια για τη δημιουργία νέων διεργασιών που να μπορούν να εφαρμοστούν σε βιομηχανική κλίμακα. Η αλήθεια, βέβαια, είναι ότι η αναζήτηση για χρηματοδότηση της έρευνάς μας, εκτός από επιτυχημένες προσπάθειες που είχαμε στο χώρο της κατάλυσης, μας άνοιξε επίσης νέους ορίζοντες με αποτέλεσμα να δραστηριοποιούμαστε πλέον μαζί με μια διεπιστημονική ομάδα και στο χώρο των φαρμάκων.

Για τη διεκπεραίωση των ερευνών της ομάδας μου, ένα από τα πιο σημαντικά ερευνητικά «εργαλεία» τα οποία χρησιμοποιούμε είναι η μοριακή φασματοσκοπία. Δε θα μπορούσε φυσικά να λείπει η φασματοσκοπία από την «ακαδημαϊκή» μου ζωή. Είχαν φροντίσει οι συζητήσεις του τρίτου ορόφου του τμήματος της Πάτρας, με «φόντο τα lasers», να δημιουργήσουν ένα κράμα μεταξύ των ιδεών της φασματοσκοπίας και της κατάλυσης. Η φασματοσκοπία είναι τα «μάτια και οι αισθήσεις μας» μέσα στους χημικούς αντιδραστήρες, θυμάμαι να λέμε στα συμπόσια κατάλυσης!

Ο Γιώργος Τσιλομελέκης στο Εργαστήριο του «Ζου ορόφου του Τμήματος της Πάτρας, με φόντο τα lasers»

Στο Pittsburgh, με την Ευτέρπη Βασιλειάδου, την Έλλη Ηρακλέους και τον Αντώνη Ψαρρά.

Συνέχεια στη σελ. 9 →

—>Συνέχεια από τη σελ. 8

• Γιώργος Τσιλομελέκης

Ο Γιώργος Τσιλομελέκης, με το αγαπημένο του hobby, τη μουσική και την κιθάρα του, τα χρόνια του “Mods”.

Αναμνήσεις /σκέψεις/αστεία γεγονότα κατά τη διάρκεια των σπουδών στο Τμήμα, καθώς και πώς αυτές βοήθησαν στη μετέπειτα εξέλιξη.

Δέκα χρόνια (2001-2011)! Ένα κολλάζ από αστεία περιστατικά στις αίθουσες και ένα άλμπουμ αναμνήσεων που δε σε βοηθά και πολύ να αποκοπείς από το «Χου-Μου» Πάτρας. Πώς θα μπορούσε κάποιος να ξεχάσει την άσκηση με το «μενταγιόν από πλατίνα» στις Χημικές Διεργασίες? Θυμάμαι, συζητούσαμε πολύ την άσκηση αυτή με το Θεόφιλο Βλάσση, τον Παύλο Στεφάνου και την υπόλοιπη παρέα. Ομολογώ ότι η ίδια άσκηση αποτελεί τώρα σημαντικό μέρος της διδακτικής μου προσέγγισης.

Στην Αμερική, σε κάποιο συνέδριο, με συναδέλφους. Πρώτος αριστερά είναι ο καθηγητής Τριαντάφυλλος (Λάκης) Μούντζιαρης, παλιός φίλος του Τμήματος.

Όσον αναφορά την περίοδο του διδακτορικού μου, ένα ακόμα άλμπουμ πολλών αναμνήσεων, αστείων γεγονότων, πολλών σκέψεων αλλά και διαχρονικών φιλιών. Το εργαστήριο του τρίτου ορόφου είχε γίνει σπίτι, και λέω σπίτι γιατί εκεί περνάς όμορφα, πάντα το λησμονείς και πάντα γυρνάς να δεις πως είναι. Βρέθηκα σε ένα εργαστήριο εδώ στις Η.Π.Α. όπου σε έναν ξεχασμένο πάγκο υπήρχε ένα «αραχνιασμένο» SPEX 1403. Το δικό μας στην Πάτρα ξέρω ότι είναι παλιό, αλλά αξιόπιστο... όπως ένα κλασικό Citroën 2CV!

@ChemEngUP

Προσθήκες στο ακαδημαϊκό προσωπικό του Τμήματος

• Γεώργιος Καρανικολός, Επίκουρος Καθηγητής

Τον Δεκέμβριο του 2018, ύστερα από μια θεωλώδη συνεδρίαση, το Τμήμα Χημικών Μηχανικών εξέλεξε τον Γεώργιο Καρανικολό στη βαθμίδα του Επίκουρου Καθηγητή με γνωστικό αντικείμενο τις Χημικές Διεργασίες.

Ο Γιώργος Καρανικολός είναι απόφοιτος του Τμήματος Χημικών Μηχανικών του ΑΠΘ και κάτοχος MSc και PhD από το Department of Chemical Engineering, State University of New York at Buffalo, USA όπου είχε ως συμβούλους τους καθηγητές Τριαντάφυλλο Μούντζιαρη και Πασχάλη Αλεξανδρίδη. Στη συνέχεια, εργάστηκε ως μεταδιδάκτορας με τον καθηγητή Μιχάλη Τσαπατσή στο Department of Chemical Engineering & Materials Science, University of Minnesota. Επέστρεψε στην Ελλάδα ως Marie Curie Fellow στο ΕΚΕΦΕ-Δημόκριτος και στη συνέχεια εκλέχθηκε Assistant Professor στο Petroleum Institute, Department of Chemical Engineering, Khalifa University, Abu Dhabi.

Η έρευνα του Γιώργου Καρανικολού εστιάζεται στην ανάπτυξη πολυλειτουργικών νανοϋλικών και διεργασιών με έμφαση υβριδικές δομές που περιλαμβάνουν ζεόλιθους, μεταλλοργανικά frameworks (MOFs), καθώς και νανοδομές άνθρακα για εφαρμογές σε διεργασίες διαχωρισμού και στην κατάλυση.

@ChemEngUP

Η υποδοχή των πρωτοετών φοιτητών μας (Γ.Β.)

Το Τμήμα μας πραγματοποίησε το καθιερωμένο διήμερο υποδοχής των πρωτοετών φοιτητών του στις 27&28 Σεπτεμβρίου. Μέσω μίας σειράς εκδηλώσεων και δράσεων οι νέοι φοιτητές γνώρισαν και ενημερώθηκαν για το Τμήμα, την Πανεπιστημιούπολη, την Πάτρα και ήρθαν για πρώτη φορά σε επαφή με εκπροσώπους της βιομηχανίας.

Στη διάρκεια του διημέρου πραγματοποιήθηκε καλωσόρισμα των φοιτητών από τις Πανεπιστημιακές Αρχές και το Τμήμα μας, παρουσίαση του Τμήματος και του επαγγέλματος του Χημικού Μηχανικού καθώς και βασική εκπαίδευση Υγιεινής και Ασφάλειας. Οι πρωτοετείς μας γνωρίστηκαν με τους καθηγητές και το προσωπικό και ξεναγήθηκαν στις εγκαταστάσεις και τα εργαστήρια του Τμήματος. Επίσης, τα νέα μέλη του Τμήματος είχαν την ευκαιρία να ενημερωθούν από παλαιούς φοιτητές του Τμήματος για τις δράσεις τους εντός και εκτός αυτού, μέσω της Εθελοντικής και Αθλητικής μας ομάδας, αλλά και της ομάδας του Chem-e-car. Επιπλέον, τα παιδιά ενημερώθηκαν για τη Βιβλιοθήκη, την Εστία, τη Διεύθυνση Φοιτητικής Μέριμνας, το Πανεπιστημιακό Γυμναστήριο καθώς και για τη Χορωδία ΠΠ, το Ραδιοφωνικό Σταθμό - URFM, το Πράσινο Πανεπιστήμιο και τις Πολιτιστικές Ομάδες Φοιτητών ΠΠ.

Άποψη από την διημερίδα υποδοχής των πρωτοετών μας.

Στην πόλη της Πάτρας καλωσορίστηκαν από τον Κώστα Πετρόπουλο, πρώην διεθνή καλαθοσφαιριστή και Προπονητή της Εθνικής Ομάδας Καλαθοσφαίρισης και Ομάδων Α1, καθώς και από τη Μελίνα Μπουσίου, εκπρόσωπο του Best Patras. Την τοπική βιομηχανία εκπροσώπησαν ο Γεώργιος Βάγιας (Αθηναϊκή Ζυθοποιία), ο Δημήτρης Αντωνόπουλος (ΠΝ ΠΕΤΤΑΣ ΑΕΒΕ) και ο Σπύρος Ματθαίος (TITAN), οι οποίοι μίλησαν στους φοι-

τητές για τις προκλήσεις που αντιμετωπίζει ένας Χημικός Μηχανικός στην Ελληνική Βιομηχανία.

Οι νέοι μας σπουδαστές γνωρίστηκαν μεταξύ τους κατά τη διάρκεια γεύματος και φυσικά απόλαυσαν άφθονο παγωτό και μπίρα. Και όλα αυτά χάρη στην πολύτιμη βοήθεια του προσωπικού και των εθελοντών της ομάδας CHEERUP του Τμήματος.

@ChemEngUP

Σεμινάριο Υγιεινής και Ασφάλειας/ Πυρασφάλειας, Αντισεισμικής Απόκρισης και Α' Βοηθειών (Γ.Β.)

Στις 30 Οκτωβρίου πραγματοποιήθηκε στο Τμήμα μας το 2^ο σεμινάριο Υγιεινής & Ασφάλειας με σκοπό την ενημέρωση των φοιτητών σε βασικά θέματα ασφάλειας και αντιμετώπισης κινδύνων που θα μπορούσαν να αντιμετωπίσουν στην επαγγελματική και την προσωπική τους ζωή. Το σεμινάριο περιελάμβανε παρουσίαση των μέτρων Υγιεινής & Ασφάλειας στο χώρο του ΤΧΜ από τον επίκουρο καθηγητή του Τμήματος Παναγιώτη Βαφέα, παρουσίαση και επίδειξη μέτρων Πυρασφάλειας και σχεδίου Αντισεισμικής Απόκρισης από το Πυροσβεστικό Σώμα Πατρών και τέλος παρουσίαση και επίδειξη Παροχής Α' Βοηθειών από το Σώμα Σαμαρειτών Πατρών. Το σεμινάριο είχε μεγάλη απήχηση στους φοιτητές του Τμήματος, ενώ αξίζει να σημειωθεί πως εκπονεύεται αντίστοιχη υποχρεωτική εκπαίδευση Υγιεινής & Ασφάλειας για όλους τους πρωτοετείς φοιτητές. Τα σεμινάρια εντάσσονται στο πλαίσιο της συλλογικής προσπάθειας που γίνεται από το ΤΧΜ για τη θεσμοθέτηση και την εφαρμογή κανόνων ασφαλείας στο χώρο του Τμήματος. Στόχος είναι η καλλιέργεια της κουλτούρας της Υγιεινής & Ασφάλειας, ώστε οι φοιτητές να τη θεωρούν αναπόσπαστο κομμάτι τόσο της ακαδημαϊκής αλλά και της επαγγελματικής τους πορείας.

Στιγμιότυπο από την επίδειξη μέτρων πυρασφάλειας.

Οι αφανείς «ήρωες» του Τμήματος (Σ. Μ.)

Το @ChemEngUP συνεχίζει την παρουσίαση των «αφανών» ηρώων του Τμήματος. Οι υπάλληλοι του Τμήματος, άγνωστοι στους φοιτητές του προπτυχιακού και μεταπτυχιακού μας προγράμματος και στους αποφοίτους μας.

- **Ευγενία Αντωνοπούλου**

Η κ. Ευγενία (Νία) Αντωνοπούλου ξεκίνησε τη συμβολή της στη διοικητική υποστήριξη του Τμήματος ως γραμματέας του πρώην καθηγητού κ. Δημήτρη Ραπακούλια, ο οποίος έχει αφυπηρετήσει, καθώς και ως γραμματέας μελών ΔΕΠ του Τμήματος. Καθόλου τυχαία, η Νία είναι αγαπητή σε όλους.

Πριν από επτά χρόνια περίπου, η κ. Αντωνοπούλου άλλαξε πόστο και εντάχθηκε στην ομάδα της Γραμματείας που συντονίζει ο Γραμματέας μας κ. Σπύρος Φαναριώτης. Έγινε πολύ γρήγορα συμπαθής

Η Νία Αντωνοπούλου, φωτογραφημένη στους χώρους της Γραμματείας του Τμήματος.

και αγαπητή ανάμεσα στους φοιτητές εξαιτίας της προθυμίας της και της ευγένειας που την χαρακτηρίζει. Η κ. Αντωνοπούλου σηκώνει το βλέμμα της και χαρίζει τη χαμογελαστή της καλημέρα σε όλους!

Η Νία Αντωνοπούλου στη γραμματεία του 1ου Συμποσίου Αποφοίτων .

@ChemEngUP

Βραβεία – Υποτροφίες

Ανακοινώθηκαν τον Ιανουάριο από τη Γενική Συνέλευση τα στοιχεία των δικαιούχων των Υποτροφιών και των Βραβείων Αριστείας που απονέμει το Τμήμα.

- Υποτροφία και Χρηματικό Βραβείο «Δημήτρης Ευαγγέλου»

Δικαιούχος της υποτροφίας «Δημήτρης Ευαγγέλου» είναι ο κ. Χρήστος Σπυράτος (Α΄ έτος) ως πρώτος εισαχθείς το α.ε. 2018-2019 με 18318 μόρια. Το χρηματικό βραβείο είναι 1000 ευρώ.

- Υποτροφίες και Χρηματικά Βραβεία «Αλκιβιάδης Παγιατάκης»

Δικαιούχοι των υποτροφιών «Αλκιβιάδης Παγιατάκης» είναι οι κ.κ. Διονύσιος Πέμα (Α΄ έτος), Διονύσιος Τσούσης (Β΄ έτος), Χαραλαμπία Μπαλιάκα (Γ΄ έτος) και Ευαγγελία Βαγενά (Δ΄ έτος) για τις επιδόσεις τους κατά το α.ε. 2017-2018. Έκαστο χρηματικό βραβείο ανέρχεται σε 1000 ευρώ.

- Υποτροφίες και Χρηματικά Βραβεία «Τμήματος Χημικών Μηχανικών»

Δικαιούχοι των υποτροφιών «Τμήματος Χημικών Μηχανικών» είναι οι κ.κ. Γεωργία Αργυροπούλου (Α΄ έτος), Αλέξανδρος Κουλούρης (Β΄ έτος), Βασίλειος Καζάκος (Γ΄ έτος) και Αθανάσιος Κορδαλής (Δ΄ έτος) για τις επιδόσεις τους κατά το α.ε. 2017-2018. Έκαστο χρηματικό βραβείο ανέρχεται σε 1000 ευρώ.

- Υποτροφίες και Χρηματικά Βραβεία «LIMMAT»

Δικαιούχοι των Υποτροφιών και Βραβείων Αριστείας «LIMMAT» είναι οι απόφοιτοι του 2018: 1) Κωνσταντίνα Φλούγκου (3000 ευρώ), 2) Δημήτριος Μανέτας (2000 ευρώ) και 3) Ελένη Χουσά (1000 ευρώ).

IBAN: GR60 0110 2290 0000 2295 4000 232

(ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ της ΕΛΛΑΔΟΣ)

Αιτιολογία : «Κατάθεση Χορηγίας Αποφοίτων και φίλων του Τμήματος Χημικών Μηχανικών ΠΠ – Κωδικός έργου: 55340000»

Η τελευταία μας σελίδα (Σ.Μ.)

Ο Βαγγέλης Τσιώτσης και ο Αλέξανδρος Ραφτοδήμος, γνήσιοι εκπρόσωποι των τάξεων της δεκαετίας του '90.

Ο Γιώργος Μακρυγιώργος της τάξης του 2011 (απόφοιτος 2016, ΜΔΕ 2018), σήμερα Graduate Research Assistant στο University of California, Berkeley σε φωτογραφία στην λίμνη Tahoe, California.

Η Στέλλα Μπαλωμένου (τάξη του 1995, Διδάκτορας ΤΧΜ το 2005, σήμερα Ερευνήτρια Β στο ΙΔΕΠ/ΕΚΕΤΑ) και ο Δημήτρης Τσιπλακίδης (τάξη του 1990, Διδάκτορας ΤΧΜ το 2001, σήμερα Αναπληρωτής Καθηγητής, Τμήμα Χημείας, ΑΠΘ).

Επίκαιρη παραφθορά από γνωστό άσμα :

« Θα'θελα να είχα μια και δύο και τρεις ... τέσσερις Νομικές

Ο Παναγιώτης Παντζίκας, της τάξης του 1982, εξηγεί στον ακαδημαϊκό Κωνσταντίνο Βαγενά την άποψή του για το βραδυ στάδιο κάποιων αντιδράσεων;

Η Παρασκευή (Βιβή) Παναγιωτοπούλου (τάξη του 1996), διδάκτορας του ΤΧΜ το 2006, σήμερα Επίκουρη Καθηγήτρια του Τμήματος Μηχανικών Περιβάλλοντος του Πολυτεχνείου Κρήτης

Αντιγόνη Μαμαλούκου, Μαρία Ζωγράφου και Δανάη Καραμπάτσου της εθελοντικής ομάδας CHEERUP

